

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 10:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Dr K. Fomhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Groenheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Stoep; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kuat, Arnhem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; Dr G. Meima, Groningen; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thij, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wiejenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Broestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERDAAN & LE COINTRE, Goes

Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland en Ned-Indië f7.50 per jaar.

Advertentie: 25 ct p. regel. — Losse nummers f0.15.

Tot nadere aankondiging is het adres van den Eindredacteur: DUITSCHE KAMPWEG, WOLFHEZE.

INHOUD: Uit de Schrift: Tegenspraak (Hand. 28:22). — Kerkelijk Leven: Verbetering van het kerkgezag. De nieuwe kerkengroepen. Vernieuwde kerk. Handelblad-functies. — Perschoor. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

UIT DE SCHRIFT.

Tegenspraak.

Maar wij besleeren wel van u te hooren, wat u gevoelt; want wat deze sekte aangaat, ons is bekend, dat zij overal wordt tegengesproken. Hand. 28:22.

Zou iets zoo verlamdend op de ziel werken als aanhoudende en algemeene tegenspraak?

Toch heeft een ziel, die door wedergeboorte christen is, niet anders te wachten.

De Joden te Rome wisten niet veel van het christendom af.

Maar dat wisten zij wel, dat het christendom, of gelijk het in hun mond heet „deze sekte“, overal wordt tegengesproken.

Dat is kenmerkend voor het christendom.

Dat is een teken van zijn welstand.

Zwijgt de tegenspraak, dan is het ziek.

Immers, dan zou het christendom zich van Christus afbuigen.

Deze toch is door den Vader gezet tot een teken, dat wedersproken zal worden.

En treedt het christendom een periode van overwinning binnen, dan verstomt de uiterlijke tegenspraak wel bijna geheel, doch de innerlijke tegenspraak blijft.

Het hart wil geen genade ontvangen.

Het wil niet door zelfovergave aan Christus het eeuwige leven beërven.

Het stelt tegenover elk van Gods geboden een eigen gebod.

Dat steeds maakt den tweestrijd in het binnenste van den geloovige zoo zwaar.

Dat mat u, o ziel, die Jezus liefheeft, soms zoo doodlijk af.

Komt echter bij die tegenspraak van binnen uit nog tegenspraak van buiten af, dan schijnt het u of uw positie onhoudbaar wordt.

Dan zucht gij, dat gij een dezer dagen zult omkomen.

En op een tijd, waarin de tegenspraak van alle kanten op u afstormt, hebt gij u voor te bereiden.

Gij doorleeft er thans reeds iets van.

Alles duidt er op, dat in dit opzicht de dagen der apostelen wederkeren.

Het christendom staat weer op het punt een „sekte“ te worden, welke overal wordt tegengesproken.

En hoe zal het u daaronder te moede zijn?

Wanneer een volksredenaar van uit de gehoorzaal op den voet wordt tegengesproken, wanneer de interrupties hem om de ooren vliegen, wanneer hij door den een na den ander uit het publiek voor een leugenaar wordt gescholden, zal hij niet van het woord afzien, zal hij niet door een achterdeur in de eenzaamheid verdwijnen.

Zal zoo de tegenspraak ook u niet verhinderen te getuigen van Christus?

Zult gij niet stil uw weg door het leven vervolgen?

Zult gij uw Heiland door uw niet-belijden niet verloochenen op voorwaarde, dat men u ongemoeid laat?

Of erger nog: zult gij niet aan uzelf gaan twijfelen?

Zal deze vraag u niet telkens martelen: zou de heele wereld nu ongelijk hebben en ik niet nog een kleine groep gelijk?

Hoe verstaat gij door hierover te peinzen de worsteling, welke onze jonge menschen in onze dagen hebben?

Zij zien met hun jeugdige scherpe oogen het aankomen, dat heel de wereld tegenover hen staat.

Dat, zoo zij zich bij u aansluiten, zij overal op aarde tegenspraak hebben te duchten.

Hoe ontmoedigend moet dat voor hun idealisme zijn!

Ziel, die den strijd met de tegenspraak kent, vergeet om uzelf die jeugdigen niet.

Denk eraan: zij hebben het zooveel harder te verduren dan gij.

Strijd dan niet alleen voor uzelf, maar strijd met hen mee.

Strijd met hen mee, niet door een houding aan te nemen alsof u die strijd vreemd is.

Maar door hen mee te nemen naar het slagveld van uw eigen hart.

Door uw ziel voor hen te openen.

Hoe verklaarbaar is het ook, dat men het christendom zoo transformeert, omvormt en vervormt, dat het van tegenspraak verschoond blijft!

Hoe begrijpelijk, dat men het evangelie zoo omsmelt, dat het aanvaardbaar wordt voor de egoïstische mensch!

Doch indien gij in oprechtheid den naam van Jezus noemt, sta af van zulk christendom.

Het christendom van de tegenspraak zij het uwe.

Als gij dicht bij Christus leeft, zal de tegenspraak u niet meer lastig zijn.

Omdat Hij het wedersproken teken is, heeft hij de ijzeren punten van de tegenspraak voor u afgeslepen.

Overal tegengesproken!

Maar door Christus gehandhaafd!

En is Christus niet meer dan heel de wereld?

Zijn zij, die vóór u zijn, zoo beschouwd, niet meer dan die tegen u zijn?

Ziel, zeg het tot uzelf, dat gij waar de tegenspraak al stouter wordt, dichter bij Jezus moet schuilen.

Zeg het tot onze jonge menschen, dat de vleugelen van Christus beter de pijlen van de tegenspraak afweren dan eenig schild.

Zeg het tot hen, die het karakteristieke van het christendom willen afvlijen en toch christen blijven, dat Christus een sterke Toren is ook tegen de projectielen van de tegenspraak.

O, mijn ziel, leef uit het woord: wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?

HEPP.

KERKELIJK LEVEN.

Verbetering van het kerkgezag.

Ook op de Synode van de Ned. Herv. Kerk is de verbetering van het kerkgezag ter sprake gekomen.

De Nederlandsche Organistenvereniging had een verzoek ingediend om een onderzoek te willen instellen naar de mogelijkheid van verbetering van den kerkzang.

Op de lijst van desiderata stonden onder meer: de psalmen te drukken in hedendaagsch notenschrift; den rythmischen zang in te voeren; moeilijke en verouderde melodien door andere te vervangen.

Dezelfde wenschen zijn, gelijk men weet, reeds in den boezem der Gereformeerde Kerken geuit.

De Synode van Groningen zal in 1927 over enkele ervan hebben te handelen.

Moge deze zaak aldaar een gunstiger verloop hebben dan in de Haagsche Synode.

In de Haagsche Synode was een minderheid en een meerderheid in de commissie van advies.

De minderheid wilde op voorstel van de classis Edam een commissie voor deze aangelegenheid benoemen.

De meerderheid voerde praktische bezwaren aan en meende ook „dat inwilliging van het verzoek allicht een algeheele oplossing van de quaestie van den gemeentezang in den weg zou staan“.

Wat met dit laatste bedoeld is, laat zich slechts gissen.

De Synode vereenigde zich met het advies der meerderheid.

Zoo is deze kwestie daar voorloopig van de baan. Toch hebben we ook hierin weer een blik te zien, hoe men al meer begint te gevoelen, dat het met het kerkgezag niet in orde is.

Inzonderheid bij ons, Gereformeerden, behoort de zaak te wegen.

Wij hebben op velerlei gebied de sporen van vandalisme in ons kerkelijk leven, door latere niet door Gereformeerden geest bezielden geslachten in het stijlvolle gebouw onzer vaders aangericht, doen verdwijnen.

Het religieuze ging daarbij — en zeer terecht — voorop.

Maar laat nu het aesthetische volgen.

Want in de kerk heeft de schoonheid wel een dienende plaats, maar dan toch een plaats.

Wij hopen daarom dat de drang tot verbetering van het kerkgezag onder ons al krachtiger wordt.

Dit is voor ons — want het perspectief mag niet uit het oog verloren worden — geen reformatisch vraagstuk van den eersten rang.

Maar al is het er een van tweede orde, daarom is het niet van gewicht ontbloot.

Het mag ons niet onverschillig zijn hoe wij den Heere loven.

Het beste is voor onzen God niet goed genoeg.

Onze pers make ook in deze ons volk rijp, voor-zoover het nog niet rijp is.

De nieuwe kerkengroep.

De schismatische kerken van Amsterdam-Zuid en Zandvoort hebben zich dan thans vereenigd tot een nieuwe kerkengroep.

De akte van federatie luidt:

De Kerken van Amsterdam-Zuid en Zandvoort besluiten, dat zij, gezien hare geschiedenis tot op dit oogenblik, met elkander het kerkverband herstellen en dit verband zullen onderhouden in de eenheid der belijdenis overeenkomstig de Drie Formulieren van Eenigheid en wat de kerkregering betreft, overeenkomstig de kerkordening van Dordrecht, laatstelijk herzien op de Gen. Synode der Geref. Kerken in Nederland, gehouden te Utrecht in 1905, waarbij zij als bindend houden de bepalingen der Geref. Gen. Synodes tot en met die van Utrecht in 1923, evenwel zich voorbehoudend een nadere beslissing omtrent de conclusies der Gen. Synode van Utrecht in 1923, vervat in artikel 127 harer Acta. (Dit betreft het vrouwenkiesrecht te Zandvoort.)

Voorts spreken de beide kerken nadrukkelijk uit, dat zij van harte begeeren, weder te worden opgenomen in het verband der Geref. Kerken in Nederland, zoodra deze Kerken terugkeeren tot ongerepte trouw aan de Drie Formulieren van Eenigheid en onverzwakte handhaving der geldende Kerkordening.

Namens den kerkeraad van Amsterdam-Zuid:

(w.g.) J. G. GEELKERKEN, praesens.

(w.g.) H. VAN LUIN, scriba.

Namens den kerkeraad van Zandvoort:

(w.g.) H. C. VAN DEN BRINK, praesens.

(w.g.) K. W. VAN DER TOORREN, scriba.

Amsterdam—Zandvoort, Juli 1926.

Op drie dingen willen wij hier wijzen.

Allereerst, dat deze kerkengroep zich geen naam geeft. Natuurlijk staat dit aan haar zelf. Op den duur zal het echter wel noodig blijken de „anonymiteit“ prijs te geven. Dat men er niet reeds nu toe is overgegaan levert moeilijkheid op voor hen, die het liefst de kwalificatie „schismatiek“ niet meer zouden gebruiken, niet omdat deze onjuist is, maar omdat de betrokkenen er ergernis aan nemen. Op het oogenblik valt hieraan echter weinig te veranderen. Eerst als de betrokkenen te kennen geven hoe zij genoodd willen worden, kan men hen bij den naam aanspreken, welke hun gevallen is.

Voorts komt hierdoor aan het licht, dat, wat de schismatieke kerk van Zandvoort betreft, het begin van het schisma niet te zoeken is in de besluiten van de Synode van Assen in 1926, maar in de beslissing van de Synode van Utrecht in 1923 in zake het vrouwenkiesrecht, door een plaat-

reisje naar
den Haag

reisschoots de me

er men zich eenig

of een dege

NIUM wil aanscha

e coll. (ruim 100

ele grootere w

eder wat hij w

bij aankoop reisk

1 vergoed en g

cordt nagekomen.

A. RIPPEN

r. v. h. Huis Man

stemmer Mij., Toenk

instraat 42, DEN HA

stingen op aanvra

Levering franco.